O (๗)

คำร้อง / คำแถลง / คำขอ

ขอคุ้มครองชั่วคราว

คดีหมายเลขดำที่_____/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่_____/๒๕____

ศาล แพ่ง

วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความ แพ่ง

ระหว่าง

นายนิมิตร์ เทียนอุดม ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน โจทก์

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน จำเลย

ข้าพเจ้า นายสุทธิเกียรติ คชโส ทนายความโจทก์ทั้งสาม

เลขประจำตัวประชาชน ๑-๔๖๙๙๗๐๐๐๔๕๔๙๗๗๗-๗๗-๗ ไทย ไทย ทนายความ

เชื้อชาติ_____ สัญชาติ - อาชีพ ๓ ๙๓๑/๘

เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. _____ อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ ถนนพร้าว ๔๗

หมู่ที่ _____ ถนน คลองจั่น ตรอก/ซอย บางกะปิ กรุงเทพฯ

ตำบล/แขวง ๑๐๒๔๐ อำเภอ/เขต ๐๘๙-๕๗๗๐๓๒๓ จังหวัด -

รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ suttikiat.sn.law@gmail.com โทรสาร _____

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ _____

ขอยื่นคำร้อง / คำแถลง / คำขอ มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้ โจทก์ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลในวันนี้ เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอน และขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยที่ ๑ เพิกถอนประกาศ เรื่อง การให้ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่งที่นายกรัฐมนตรีกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินยังคงมีผลใช้บังคับ ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

_____ ผู้ร้อง / ผู้แถลง / ผู้ขอ

(ฉบับที่ ๓๗) ข้อ ๒ ของจำเลยที่ ๑ และขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยที่ ๒ เพิกถอนประกาศ ฉบับที่ ๑๔ ของจำเลยที่ ๒ โดยให้ถือว่าข้อกำหนดและประกาศดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้จำเลยที่ ๖ มีคำสั่งห้ามเจ้าพนักงานภายใต้บังคับบัญชาของจำเลยที่ ๖ ปฏิบัติการในลักษณะกีดขวางการชุมนุมของโจทก์ทั้งสามทุกรูปแบบ กับให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและเสรีภาพของประชาชน รายละเอียดปรากฏตามคำฟ้อง ข้อ ๒. โจทก์ขอเรียนว่า การออกข้อกำหนดตาม มาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ของจำเลยที่ ๑ และการออกประกาศของจำเลยที่ ๒ โดยอาศัยอำนาจตามข้อกำหนดฯ ฉบับที่ ๑๕ ข้อ ๓ และฉบับที่ ๓๗ ข้อ ๓ ฉบับที่ ๑๔ ของจำเลยที่ ๒ ตามฟ้องนั้น เป็นการออกข้อกำหนดและประกาศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการออกโดยไม่มีฐานทางกฎหมายให้อำนาจออก ซึ่งกฎหมายแม่บทไม่ได้ให้อำนาจไว้ เป็นการใช้ดุลพินิจในการออกข้อกำหนดโดยมิชอบ ขัดต่อพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ จำกัดสิทธิเสรีภาพเกินความจำเป็นและเกินสมควรแก่เหตุ และยังขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หลายประการ และข้อกำหนดฉบับดังกล่าวยังมีลักษณะเป็นการละเมิด จำกัด และกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของโจทก์และประชาชน ซึ่งได้รับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ อันถือเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย

ทั้งนี้ สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและแสดงความคิดเห็น เป็นสาระสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่ยอมรับความหลากหลายและอดทนอดกลั้นต่อความเห็นต่าง สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและแสดงความคิดเห็นนี้จึงถือเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ต้องได้รับความคุ้มครองโดยเคร่งครัด ซึ่งตามหลักการสากลของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ต้องมีการดำเนินการตามหลักนิติรัฐ ธรรมาภิบาล และต้องปฏิบัติตามพันธกรณีในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ และกติกา

(๔๐ ก.)

การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้

โดยในสถานการณ์ของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ประชาชนผู้มาใช้เสรีภาพในการชุมนุมเพื่อแสดงออกและแสดงความคิดเห็นก็มีมาตรการทางสาธารณสุขในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัส COVID-19 และสถานที่ในการชุมนุม ก็เป็นที่สาธารณะซึ่งเป็นสถานที่เปิด ที่มีลักษณะกว้าง โล่งแจ้ง ไม่แออัด อากาศถ่ายเทสะดวก ผู้เข้าร่วมชุมนุมเองก็มีมาตรการสวมใส่หน้ากากอนามัย มีการล้างมือด้วยแอลกอฮอล์อย่างสม่ำเสมอ และเว้นระยะห่างระหว่างผู้ชุมนุมด้วยกันเอง ดังนั้น ในการชุมนุมที่มีการแสดงความคิดเห็นโดยการปราศรัยเรียกร้องต่อรัฐบาล ให้แก้ไขปัญหาและคัดค้านการดำเนินการต่าง ๆ ของฝ่ายบริหาร เป็นสิ่งที่ประชาชนทุกคนพึงกระทำในวิถีทางประชาธิปไตย และหากไม่เห็นด้วยกับการบริหารงานประเทศของจำเลยที่ ๑ แล้ว โจทก์และผู้ชุมนุมย่อมมีสิทธิที่จะชุมนุมแสดงออกถึงการไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญ มิได้ยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือกระทำการอื่นใดที่ไม่สงบเรียบร้อย

แต่การออกข้อกำหนดดังกล่าวของจำเลยที่ ๑ เท่ากับเป็นการห้ามโจทก์ทั้งสาม และประชาชนอื่น ๆ มิให้ใช้เสรีภาพในการชุมนุม เพื่อแสดงออกและแสดงความเห็น เป็นการห้ามโจทก์ทั้งสาม ในฐานะประชาชนมิให้ใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวในการเรียกร้อง คัดค้าน และวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของรัฐบาลไปสู่สาธารณะ โดยอ้างว่าเป็นการกระทำที่ยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย และยังเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางและเป็นอัตวิสัย ที่จะเป็นอุปสรรคในการแสดงออกหรือการนำเสนอข้อมูลความจริงต่อสาธารณะ โดยการปิดกั้นเส้นทางสาธารณะไม่ให้ประชาชนเดินทางมาชุมนุมตามสถานที่ที่มีการประกาศนัดหมายโดยการใช้อุปกรณ์เครื่องกีดขวางและมีการจัดเตรียมกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมากเกินความจำเป็นเพื่อเตรียมการสลายการชุมนุมและจับกุมดำเนินคดีกับประชาชนผู้มาชุมนุม ทำให้ประชาชนไม่สามารถออกมาใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้ ทั้งยังเป็นการปิดกั้นการแสดงออกซึ่งความเห็นต่างหรือเป็นการปกปิดข้อความจริงที่เป็นผลลบต่อรัฐบาล

เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ในเขตพื้นที่ที่จำเลยที่ ๒ ประกาศกำหนดนั้น มีลักษณะเป็นการให้อำนาจจำเลยที่ ๒ อย่างกว้างขวางในการกำหนดเขตพื้นที่ห้ามการชุมนุม เพื่อมิให้เกิดการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย เป็นเรื่องของความมั่นคงของประเทศ มิใช่เรื่องการควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งเป็นการเหมารวมเขตพื้นที่และไม่อาจถือได้ว่าเป็นข้อกำหนดที่ได้สัดส่วนแต่อย่างใด ซึ่งหากมีการใช้บังคับข้อกำหนดดังกล่าวต่อไปเรื่อย ๆ ก็จะเป็นการให้อำนาจแก่จำเลยที่ ๒ ในการประกาศเขตพื้นที่ห้ามการชุมนุมต่อไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งปัจจุบันได้ใช้บังคับประกาศฉบับที่ ๑๔ และไม่มีการตรวจสอบดุลพินิจในการใช้อำนาจดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กรณีจึงเห็นได้ชัดว่า ข้อกำหนดดังกล่าว เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของโจทก์อย่างร้ายแรง เกินกว่าเหตุ เพิ่มภาระแก่โจทก์เกินสมควร ไม่ชอบด้วยหลักความได้สัดส่วนพอสมควรแก่เหตุ และก่อความเสียหายร้ายแรงให้แก่ประชาชนที่จะใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

โจทก์ขอเรียนว่า จำเลยหรือหน่วยงานของรัฐสามารถใช้กฎหมายฉบับอื่นหรือกลไกอื่นที่มีอยู่แล้วในการดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินและให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวอ้างในการออกข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๕ และฉบับที่ ๓๗ รวมถึงประกาศฉบับที่ ๑๔ เพื่อควบคุมโรคติดต่อตามฟ้องได้ โดยไม่มีความจำเป็นจะต้องออกข้อกำหนดและประกาศตามฟ้องดังกล่าวขึ้นมาเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยไม่มีความจำเป็นและถือเป็นการออกข้อกำหนดที่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ ที่มีอยู่ก่อนแล้ว ดังจะเห็นได้ว่า ในการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญ มีเพียงพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการดูแลรักษาความสงบและความปลอดภัยสาธารณะเพื่อคุ้มครองการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด – ๑๙ ในปัจจุบันก็ดีขึ้นและรัฐบาลก็มีการผ่อนคลายมาตรการลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งการเปิดประเทศให้ผู้ที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรและพื้นที่นำร่องการท่องเที่ยว การเปิดให้ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายในร้านได้ และการให้นักเรียนเดินทางไปเรียนในสถานศึกษาได้

(๔๐ ก.)

สงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้นมีอำนาจดำเนินการเองหรือออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการได้ ซึ่งเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้อยู่แล้วโดยไม่มีความจำเป็นต้องบังคับใช้ข้อกำหนดตามฟ้องอีก

นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ยังอ้างข้อกำหนดของจำเลยที่ ๑ และประกาศของจำเลยที่ ๒ ในการห้ามมิให้ประชาชนใช้เสรีภาพในการชุมนุมและแสดงความคิดเห็น โดยการปิดกั้นเส้นทางและใช้มาตรการต่อผู้ชุมนุมที่ขัดต่อกฎหมาย เตรียมกำลังตำรวจที่มากเกินสมควร นำสิ่งของที่มิใช่อุปกรณ์ควบคุมฝูงชนตามกฎหมายมากีดขวาง เช่นตู้คอนเทนเนอร์ ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักความได้สัดส่วน หลักพอสมควรแก่เหตุและขัดกับแนวทางในการดูแลการชุมนุมสาธารณะตามคู่มือของจำเลยที่ ๖ และกฎหมาย ซึ่งเป็นพฤติการณ์การปิดกั้นที่เกิดขึ้นเรื่อยมาเมื่อโจทก์ทั้งสามและประชาชนเดินเท้าไปทำเนียบรัฐบาลทำให้โจทก์และประชาชนถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจปิดกั้นการชุมนุมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อไปอีกเรื่อย ๆ รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายการปิดกั้นการชุมนุมเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑

ข้อ ๓. ด้วยเหตุ ดังกล่าวข้างต้น หากปล่อยให้ข้อกำหนดและประกาศตามฟ้องมีผลบังคับใช้ต่อไปได้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์และประชาชน อันเป็นการตั้งใจจะกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปซึ่งการละเมิด หรือการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง และโจทก์ทั้งสาม จะได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อไปเนื่องจากการที่ข้อกำหนดฉบับที่ ๑๕ ข้อ ๓ ฉบับที่ ๓๗ ข้อ ๒ ของจำเลยที่ ๑ และประกาศฉบับที่ ๑๔ ของจำเลยที่ ๒ มีผลใช้บังคับอยู่ ซึ่งไม่อาจที่จะเยียวยาแก้ไขได้ แม้ต่อมาศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนข้อกำหนดตามคำขอท้ายฟ้องก็ตาม ก็จะไม่สามารถที่จะเยียวยาแก้ไขให้กลับสู่สถานะเดิมของผู้ถูกกระทำละเมิดโดยข้อกำหนดตามฟ้องได้ และจะถือได้ว่าข้อกำหนดตามฟ้องเป็นการออกมาเพื่อคุกคามและปิดปากประชาชน ไม่ให้ใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกแสดงความคิดเห็นและการชุมนุมอย่างแท้จริงและถูกต้องตามแนวทางประชาธิปไตย

ดังนั้น เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของโจทก์ทั้งสาม และประชาชนทั้งหมด และเพื่อเป็นการ

จะถูกรบกวนด้วยข้อกำหนดที่ไม่ได้สัดส่วนและเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกแสดงความคิดเห็นนี้ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ด้วยการมีคำสั่งให้ระงับการบังคับใช้ข้อกำหนดที่ออกตาม มาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๑๕ ข้อ ๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ฉบับที่ ๓๗ ข้อ ๒ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ของจำเลยที่ ๑ และประกาศของจำเลยที่ ๒ โดยอาศัยอำนาจตามข้อกำหนดฯ ฉบับที่ ๑๕ ข้อ ๓ ฉบับที่ ๓๗ ข้อ ๒ ฉบับที่ ๑๔ และห้ามมิให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และเจ้าพนักงานภายใต้บังคับบัญชาในสังกัดของจำเลยที่ ๖ นำมาตรการ คำสั่ง หรือการกระทำใด ๆ ตามข้อกำหนดและประกาศดังกล่าวมาใช้กับโจทก์ทั้งสามและประชาชน รวมถึงการห้ามกีดขวางและนำอุปกรณ์สิ่งของที่มิได้กำหนดตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง เครื่องมือควบคุมฝูงชนในการชุมนุมสาธารณะ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เช่น ตู้คอนเทนเนอร์ มากีดขวางปิดกั้นการเดินเท้าไปทำเนียบรัฐบาลเพื่อใช้เสรีภาพในการชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ ไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีนี้

โจทก์ขอเรียนว่า การที่ศาลจะมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวดังกล่าวไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาหรืออุปสรรคในทางบริหารราชการของจำเลยหรือหน่วยงานใดทั้งสิ้น ทั้งนี้ ดังที่ได้กล่าวไว้ในคำฟ้องและคำร้องข้างต้นแล้วว่า ปัจจุบันมีกฎหมายหรือข้อกำหนดอื่นที่สามารถดูแลการชุมนุมสาธารณะและความสงบเรียบร้อยอยู่แล้ว ดังนั้น หากศาลมีสั่งคุ้มครองชั่วคราวตามขอก็ไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายต่อจำเลย ต่อรัฐ หรือต่อประโยชน์สาธารณะใด ๆ ทั้งสิ้น หากแต่จะเป็นไปเพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของโจทก์และประชาชนที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญ โดยโจทก์พร้อมที่จะดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ศาลมีคำสั่งตามคำร้องนี้ต่อไป ขอศาลได้โปรดอนุญาต

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ ทนายความโจทก์ทั้งสาม

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้านายสุทธิเกียรติ คชโส ทนายความโจทก์ทั้งสาม เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ ผู้เรียงและพิมพ์

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

(๔๐ ก.)

หมายเหตุ ให้พิมพ์ถึงหน้า 30 ถ้าข้อความเกินหน้า 30 ให้ copy ข้อความหน้า 31 ไปไว้ในแบบฟอร์ม 40 ก หน้า 31-60 ขอบคุณครับ